

[Alfred Jensen.]

faa. Jeg ved ikke, hvor mange Henvendelser der har været rettet til Regeringen i den Anledning, men jeg ved i alt Fald, det ikke har frugtet. Nu staar vi altsaa over for en Ændring i Betingelserne for dette Arbejdes Udførelse, og her kan man konstatere, at der ikke alene ikke tages Hensyn til de Indvendinger, som Arbejdsmandsforbundet og vi har rejst, men at der desuden gaas videre ad den Linie, som man har fulgt, naar der blev iværksat Beskæftigelsesforanstaltninger. Nu skal ikke alene Arbejdstiden ned sættes under det normale, nej, nu skal ogsaa Lønningerne ned sættes under det normale. Tidligere var det dog saadan, at man for de 36 Timers Arbejde, der blev udført, fik normal Betaling, nu vil man altsaa have en større Indsats, men samtidig maa Arbejderne finde sig i, at Lønnen bliver skaaret ned.

Der kan ikke siges at være noget unormalt i det fra Regeringens Side, for den Politik, der har været fulgt i det sidste Aars Tid, har jo netop gaaet ud paa at skære Lønningerne ned. Man har gjort det paa forskellig Maade, men Resultatet er blevet det samme: at der er sket en Forringelse af Arbejdernes Realfortjeneste. Saa skulde man jo egentlig synes, at naar det var sket, maatte man da være tilfreds, saa var der ingen Grund til at forfølge de langvarigt arbejdsløse længere. Jeg kan slutte mig til det ærede Medlem Hr. Ludvig Christensen, naar han spørger: Hvad har disse Arbejdere dog gjort, siden de skal behandles saa slet? Jeg forstaar det ikke, de er dog ikke Skyld i, at de er arbejdsløse, de er ikke Skyld i, at de henvises til disse Foranstaltninger, hvorfor byder man dem saa saadanne Lønninger og saadanne Vilkaar? Det kan kun have een Forklaring, den, at man ønsker at gaa videre ad den Bane, man hidtil har fulgt, i Retning af at trykke Arbejdernes Leveniveau længere ned.

Vi vil ved denne Lejlighed protestere mod det, der her sker. Vi vil gøre det, fordi vi forstaar, at det her ikke alene drejer sig om at trykke den enkelte Arbejder ned, men det drejer sig om et Anslag mod Arbejderbevægelsens tarifmæssige Lønninger og Overenskomster, der møjsommeligt gennem to Slægtled er oparbejdet. De skal nu slaas i Stykker! Det er jo ikke ejendommeligt, at Dansk Arbejdsmandsforbund ikke kan være Tilhænger af det, der her sker. Det kan heller ikke forbavse nogen, at Dansk Arbejdsmandsforbund har gjort Indsigelser over for den Aflønning, som foreslaas i Lovforslagets § 4, og jeg forstaar meget vel, at Dansk

Arbejdsmandsforbunds Formand, Axel Olsen, til samtlige Afdelinger i Arbejdsmandsforbundet har udsendt Meddelelse om, at Forbundsledelsen har gjort Indsigelse over for de Foranstaltninger, der saa stærkt berører Tariflønningerne og Overenskomstforholdene. Jeg ved ikke, hvad Axel Olsen har sagt til Regeringen. Ingen har orienteret os om det. Det er ikke skrevet i Pressen, man har ikke sagt det ved Forslagenes Forelæggelse her. Jeg synes, at Tingets Medlemmer har Krav paa at faa at vide, hvad Repræsentanten for 200 000 Arbejdere har at indvende mod det Forslag, der her er til Behandling. Jeg synes, at Ministeren maa være pligtig at give os Oplysninger om Formen og Indholdet af den Protest, som Arbejdsmandsforbundet har nedlagt over for Regeringen, og der er jo Lejlighed til at gøre det her ved Forslagets Behandling.

Man kan ikke alene rejse Indvendinger over for disse Lønninger, fordi de ødelægger de Tariffer, som Arbejderne møjsommeligt har tilkæmpet sig, men man kan ogsaa rejse Indvendinger over for Lønningerne, fordi de bliver af en saadan Karakter, at de Arbejdere, der beskæftiges ved disse Foranstaltninger, ikke vil være i Stand til at klare de Udgifter, de har. Jeg vil tro, at der i Fremtiden vil komme mange Henvendelser til de sociale Udvalg om at faa Supplementshjælp til den Fortjeneste, der opnaas ved disse Arbejder. Jeg siger med Vilje ikke, at det vil blive Coutume, at der ydes Supplementshjælp til Arbejderne, for det tror jeg ikke, jeg tror tværtimod, at Afslag vil blive den gangse Form for de Svar, der vil blive givet de paagældende.

Jeg forstaar, som sagt, udmærket, at Arbejdsmandsforbundet protesterer over for det, der her er foreslået. Man behøver blot at se paa det Omfang, denne Lovgivning vil faa. Det vil jo i Praksis blive saadan, at for Fremtiden kan man skubbe næsten alle Arbejder, der udføres af Stat og Kommune, i hvert Fald, naar det drejer sig om Nyanlæg, ind under disse Bestemmelser og derved faa Arbejdstid og Lønninger nedsat. Det vil drage de videste Konsekvenser med sig for Arbejderne her i Landet, og jeg tvivler ikke om, at det ikke alene bliver Axel Olsen og Forbundsledelsen, men samtlige Arbejdere, der vil give Udtryk for deres Modstand mod den Lønningsform, der her er Tale om.

Jeg har her omtalt vor Stilling til Forslaget og skal i øvrigt ikke komme ind paa ret mange Enkeltheder, men der er dog et Par Ting, jeg føler Trang til at omtale. Det drejer sig om Stk. 2 i § 10. Det hedder der, at de, der henvises til saadanne Foranstalt-